

[Rasmus Hansen.]

ning maa selvfølgelig lægges, da der er regnet med et uændret Prisniveau, Rabatordningens 19 Mill. Kr. og de midlertidige Tillæg paa 47 Mill. Kr. saaledes at Omkostningerne ved den nuværende Ordning ikke, som af Ministeren hævdet, vil blive 315 Mill. Kr., men mindst 381 Mill. Kr. I Virkeligheden vil Udgifterne blive endnu højere, om 6 Aar vil der nemlig være sket en væsentlig Stigning i Antallet af Borgere, der i Henhold til den gældende Ordning har Ret til Aldersrente. Hvis der ikke skulde foretages en Forringelse af Rentenydernes Kaar, maa der derfor anvendes mere end 66 Mill. Kr. til Rabatordning og midlertidige Tillæg.

Den samlede Udgift ved den nuværende Ordning vil derfor ikke blive 381 Mill. Kr., dersom man benytter den højtærede Arbejds- og Socialministers Tal som Grundlag for Beregningerne, men vil blive væsentligt højere og dermed naa betydeligt op over, hvad Regeringsforslaget vil koste. Med andre Ord, Regeringens Forslag om en ny Lovgivning vedrørende Alders- og Invalidere er trods de Forbedringer, som det indeholder, Udtryk for, at Regeringen ønsker en Nedskæring af Goder, som den sociale Lovgivning hidtil har stillet til Raadighed for den mindrebemidlede Del af Befolkningen. De Beløb, der spares ved Ophævelsen af Rabatordningen og de midlertidige Tillæg og ved Forhøjelse af Aldersgrænsen, udnyttes altsaa ikke i fuldt Omfang til Forbedring af Kaarene for de Invalide- og Aldersrentenydere, som Regeringens Forslag omfatter, og det er vel den egentlige Forklaring paa, at Partiet Venstre og den højtærede Arbejds- og Socialminister og Regeringens øvrige Medlemmer indtil denne Dag ikke har ønsket en Forhandling med Socialdemokratiet i det Udvalg, som Folketinget nedsatte den 14. Februar om Socialdemokratiets Forslag til Beslutning vedrørende Alders- og Invalidere.

Men, jeg havde nær sagt naturligvis, har den højtærede Arbejds- og Socialminister gjort, hvad han formaaede for at dække over Sandheden om Regeringens Forslag. Den højtærede Arbejds- og Socialminister er ikke for ingenting Fynbo med Sans for, hvad der pynter. Men det ændrer ikke den Kendsgerning, at den højtærede Arbejds- og Socialministers Spil med Tal vedrørende Merudgiften er en Udfoldelse af den Art, som med et bramfrit københavnsk Slagudtryk betegnes som Fup.

Ændringen af Aldersgrænsen for Aldersrentenydere fra 60 til 65 Aar er af den højtærede Arbejds- og Socialminister dels be-

grundet med en Henviisning til den Aldersgrænse, som man har i andre Lande, og dels med en Henviisning til, at Levealderen er blevet højere i de senere Aar. Levealderens Vækst er efter min og min Gruppes Mening langt det vigtigste Argument, og det er ogsaa vor Mening, at det maa tages i Betragtning, naar Spørgsmaalet om Aldersgrænsen er til Overvejelse. Men jeg har ved tidligere Lejlighed her i dette høje Ting paa Socialdemokratiets Vegne fremhævet, at afgørende for vort Standpunkt til en Forhøjelse af Aldersgrænsen fra 60 til 65 Aar maa være, at der er nogenlunde Sikkerhed for, at Aldersklasserne mellem 60 og 65 Aar kan faa Beskæftigelse, samt at de i Almindelighed er i Stand til at klare sig ved Indtægt af eget Arbejde.

Den højtærede Arbejds- og Socialminister har bøjet sig for de Kendsgerninger, der taler imod at forhøje Aldersgrænsen for Kvindernes Vedkommende, og det hilser vi selvfølgelig inden for den socialdemokratiske Gruppe her i Tinget med stor Tilfredshed; men desværre har Regeringen den Opfattelse, at en Forhøjelse af Aldersgrænsen bør gennemføres for Mænd. De Betæneligheder, der kan anføres i den Anledning, har den højtærede Arbejds- og Socialminister i sin Fremsættelsestale imødegaaet med en Bemærkning om, at han ser ret optimistisk paa Beskæftigelsesmulighederne i de kommende Aar, og den højtærede Arbejds- og Socialminister her hertil føjet en Formodning om, at der ogsaa vil blive Brug for ældre Mænd i Produktionen.

Jeg synes, det er pænt, at den højtærede Arbejds- og Socialminister saaledes har stillet sin Tro og al sin Visdom til Raadighed for Medlemmerne af dette høje Ting; men trods denne ministerielle Hjælpssomhed kan der nok være god Grund til at spørge, om den højtærede Arbejds- og Socialminister, naar Tingene skal gøres nøgternt og rigtigt op, ved mere om Beskæftigelsesmulighederne i de kommende Aar her i dette Land, end andre Mennesker gør, og andre Mennesker maa, hvis de er ærlige, erkende, at de ved meget lidt. Den højtærede Arbejds- og Socialminister har været saa forsigtig ikke at give ærede Medlemmer af dette høje Ting nogen Underretning om det Grundlag, hvorpaa han bygger sin Tro, og jeg gaar ud fra, at det skyldes særdeles gode Grunde og først og fremmest den Grund, at Ministerens Tro vedrørende Beskæftigelsesmulighederne i de kommende Aar er noget, der er konstrueret for at faa en passende Begrundelse for den Forhøjelse af Aldersgrænsen for Mænd, som den højtærede Arbejds- og